

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 632/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради новчаног обештећења због повреде на суђење у разумном року, решавајући сукоб стварне надлежности између Апелационог суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби тужиле изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду Прр 227/18 од 24.12.2018. године, стварно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Виши суд у Београду, решењем Гж рр 83/19 од 28.02.2019. године, огласио се стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиле изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду Прр 227/18 од 24.12.2018. године и предмет је уступио Апелационом суду у Београду као стварно и месно надлежном.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж рр 9/19 од 22.08.2019. године, тај суд се огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужиле изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду Прр 227/18 од 24.12.2018. године и предмет је уступио Вишем суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност, те се актом Гж рр 478/19 од 03.10.2019. године, обратио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“, бр.116/08...87/2018) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за одлучивање о жалби тужиле стварно надлежан Виши суд у Београду.

У конкретном случају, тужилца је поднела тужбу за новчано обештећење (неимовинску штету), која је тужилци изазвана повредом права на суђење у разумном року, у поступку који се водио пред Управним судом у предмету У 3902/16. Повреда права на суђење у разумном року је утврђена решењем Врховног касационог суда Рж у 71/17 од 17.10.2017. године. Пресудом Првог основног суда у Београду Прр 227/18 од 24.12.2018. године, обавезана је тужена

да тужиљи на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року плати 96.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је одбијен тужбени захтев у делу у коме је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој по овом основу плати преко досуђених 96.000,00 динара до тражених 365.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а одбијен је и захтев тужиље за накнаду трошкова поступка. Против ове пресуде тужиља је изјавила жалбу.

Закон о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр.40/2015) у члану 27. став 1. прописује да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак, а чланом 23. став 1. тачка 1. истог закона, прописано је да је врста правичног задовољења право на исплату новчаног обештећења за неимовинску штету која је странци изазвана повредом права на суђење у разумном року (новчано обештећење).

Како је чланом 27. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано да се у поступку за новчано обештећење примењују правила о споровима мале вредности, независно од врсте и висине тужбеног захтева, то значи да је за одлучивање о жалби на одлуку основног суда у овом поступку надлежан виши суд, сходно одредби члана 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић